

«Λαϊκισμός», το άλλοθι του ελιτισμού

Του **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ**

επικεφαλής της Κίνησης Ακδημόνευτη Δημοκρατία

p.kritikos14@yahoo.gr
 website:www.akdi.gr

» **Εάν η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του λαού είναι λαϊκισμός, τότε δηλώνω αθεράπευτα λαϊκιστής**

Εχουν περισσέψει τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα την εποχή της μνημονιακής κατοχής της χώρας από τις συστημικές δυνάμεις, η κακοποίηση, η στρέβλωση λέξεων και εννοιών, οι οποίες στην ορθολογική έκφραση του περιεχομένου τους ανταποκρίνονται και αντανακλούν τις ανάγκες, τις επιδιώξεις και τα οράματα του ελληνικού λαού.

Εξοργιστική κακοποίηση υφίσταται ο όρος «λαϊκισμός». Αν η έννοια του όρου «λαϊκισμός» είναι η δημαγωγία της κοινής γνώμης, αν το περιεχόμενό του έχει στόχο την εκκοιλιάκευση «ευήλικων λαϊκών ώτων», αν επιδιώκει να καλλιεργήσει μαξιμαλιστικές λαϊκές διεκδικήσεις, τότε θα είχε λόγο η ενοχοποίησή του. Αν όμως ο όρος «λαϊκισμός» εκφράζει την ικανοποίηση του δικαίου, την ικανοποίηση δικαιωμάτων, την κατάκτηση κατακρεουργηθεισών κατακτήσεων του λαού, τότε ο όρος έχει ιερό, άγιο περιεχόμενο.

Τίθενται, συνεπώς, καίρια ερωτήματα:

Είναι, λοιπόν, λαϊκισμός η κοινωνική ευαισθησία απέναντι σε καταργηθέντα μέτρα κοινωνικής πολιτικής;

Είναι λαϊκισμός η υπεράσπιση των αδύναμων κοινωνικών ομάδων απέναντι στη βουλημία των ισχυρών κοινωνικών ομάδων;

Είναι λαϊκισμός η καλλιέργεια του πατριωτισμού, εκείνου δηλαδή του

φρονήματος που σφυρηλατεί την εθνική ταυτότητα, την οποία άσπονδοι φίλοι θέλουν να αποδυναμώσουν και να εξαφανίσουν;

Είναι λαϊκισμός η καλλιέργεια και διατήρηση των ιστορικών παραδόσεων και αξιών ενός έθνους και ενός λαού απέναντι στην ισοπεδωτική λαίλαπα του εθνομηδενισμού και στις στοχευμένες αλλοιώσεις τους από ξένα πρότυπα;

Ηταν λαϊκιστής ο Ανδρέας Παπανδρέου όταν αποκατέστησε (εξισορρόπησε) κραυγαλέες οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές ανισότητες οι οποίες είχαν θέσει στο περιθώριο την συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού;

Ηταν λαϊκιστής ο Ανδρέας όταν στο όνομα της «Διακήρυξης της 3ης Σεπτεμβρίου» υλοποιούσε την Εθνική Ανεξαρτησία, τη Λαϊκή Κυριαρχία και την Κοινωνική Απελευθέρωση;

Τότε, γιατί ετοιμάζεστε να «γιορτάσετε» την επέτειο της 3ης Σεπτεμβρίου, υποκριτές και φαρισαίοι;

Είναι λαϊκισμός η αποκατάσταση της μικρομεσαίας αστικής τάξης, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που από κοινού Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ ισοπεδώνουν στο όνομα του άκρατου οικονομικού νεοφιλελευθερισμού; Είναι τυχαία τα «Ποτάμια» και οι «Τελλείες» με τις οποίες θέλουν να εγκλωβίσουν τις δυνάμεις του ευρύτερου κεντρικού χώρου;

Είναι λαϊκισμός η αντίσταση του λαού και οι αγώνες των εργαζομένων απέναντι στη μνημονιακή μαστίγα, η οποία θρυμμάτισε δικαιώματα τα οποία είχαν κατακτηθεί με αγώνες, θυσίες και αίμα; Εάν η υπεράσπιση όλων των ανωτέρω, δηλαδή, των δικαιωμάτων του λαού και των ηθικών και ιστορικών αξιών του Έθνους είναι λαϊκισμός, δηλώνω αθεράπευτος λαϊκιστής. Και με αυτήν την ιδιότητα, γίνομαι μαχητικότερος όταν γνωρίζω, όταν έχω συνείδηση ότι η κακοποίηση του όρου από τις δυνάμεις της διαπλοκής χρησιμοποιείται ως συστημική προπαγάνδα για να καλύπτεται και να κυριαρχεί ως δύναμη εξουσίας και επιβολής ο ελιτισμός. Συνεπώς, υπάρχει ζήτημα Δημοκρατίας στην Ελλάδα και για την αποκατάστασή της οι προοδευτικές δυνάμεις οφείλουν να συγκρουστούν με τον ελιτισμό. Ως άλλοθι αυτού του ελιτισμού έχει επινοηθεί ο λαϊκισμός. Είναι μια άθλια ιδεολογική κατασκευή για να καθηλώνει τους λαϊκούς αγώνες και τους κοινωνικούς αγωνιστές, την αντίσταση των πατριωτικών και προοδευτικών δυνάμεων.

Επομένως, το πρόβλημα δεν είναι ο ελιτισμός. Το πρόβλημα είναι ο ελιτισμός ο οποίος, κυριαρχώντας κάθετα και οριζόντια στο δημόσιο και οικονομικό εποικοδόμημα, καταπιέζει το λαό, συρρικνώνει τις ελευθερίες του και αφυδατώνει τη Δημοκρατία.